

Bindöping, 1848. C. F. Ridderstad.

2. Stran den gyllne brunnens last förtryllig  
glänsen blintar; Vår fäst för mod, när var för  
kraft, Vår bevaras tillminnast. Stå! ut en

Den Femte:

14. Denma lilla vishan råder inavertafstaden  
vår om, han för spela den bvarnaste gäst,  
13. Enavertafstaden han spelar nu så lätt,  
12. Sjungsta inaverts dotter hon bvarnar  
11. Gården han på sin ritter sen, Det var  
10. I barden han var mager, i bletet och  
9. Den rittere på den rittere på den rittere på  
8. Den rittere på den rittere på den rittere på  
7. Den rittere på den rittere på den rittere på  
6. Den rittere på den rittere på den rittere på  
5. Den rittere på den rittere på den rittere på  
4. Den rittere på den rittere på den rittere på  
3. Den rittere på den rittere på den rittere på  
2. Den rittere på den rittere på den rittere på

3. Men kom ihåg min goda mor att ni också  
flicka var, Och vadra gossar på er såg som  
då var bland min far, Om dagen görs mång  
rolig stund, om natten lysar fler, Om byens  
drängar ger mig munn, skall det förtryta er.

4. Kom du ihåg det sjette bud, hvad det  
befalla vill, Att om du inte lyder det, hvem  
hörer du då till? Det sjette budet lyder så,  
min goda far och mor, Att gista mig kan jag  
väl så, men aldrig gör jag hor.

Den Fjerde:

Det hände sig ett under i S—a by, Att  
knarikes dotter hon hafver nyligen fått brud,  
Sjung fallallera, sjung fallallallera.

2. Gästerna var bjudna två månader förut,  
De tänkte uppå frukost, men de fick svälta ut.

3. Gästerna var bjudna öfver trettio två,  
Det som var tillagat, det fick de intet ä.

4. Och frukosten tillagades med hafre och  
med sill, Och många sorters rätter, som inte räckte till.

5. Ståten uti kyrkan, den fördes så galant,  
Och när de skulle hem, körde de fort som fan.

6. Det var blott frukosten de tänkte uppå,  
Att möta haren vid bordet då, Å bordet det uppå  
buckades med hafre och med sill, Och många sor-  
ters rätter, som inte räckte till.

Den Första.

År 1827 bevaringsgossar födda, Och ifrån  
många orter till Malmflätten gå, Vi blefvo  
der mottagna utaf ett rasst befäl, Som lärde  
oss marchera och exsera så väl.

2. Den rassta beväringen, som approberad är,  
Och till flätten har marcherat att föra blankt  
gevär, För vi skall swärja fanan och trohet för  
vår Kung, Att fria fosterlandet för fienden ond.

3. Men ad de Swenska trupperna, de äro  
ju så rassta, De äro väl intet rädda för kulor  
eller knut, Men om det skulle gälla ut i fien-  
dens land, Så vill väl Gud bewara dem allt  
med sin milda hand.

4. Det var väl så många, som woro så  
rädda, När som de kom till målet, de hade mån-  
ga fel, De woro oförmodna på mångahanda sätt,  
Men till att exsera de sluppo ef så lätt.

5. Den förste har en lungfot, den andre  
en i bröstet, Den tredje har en fisk, den fjärde